

6) Om fråga 4 besvaras nekande:

Skall den samarbets- och lojalitetsplikt som enligt artikel 10 EG (f.d. artikel 5 i EG-fördraget) åligger nationella myndigheter, särskilt domstolar, och effektivitetsprincipen beaktas på så sätt att nationella materiella eller processuella regler som begränsar möjligheten att göra gällande gemenskapsrättsliga rättigheter — såsom rätten att få skadestånd av staten — inte skall tillämpas, så länge det inte råder fullständig klarhet beträffande den gemenskapsrättsliga rättighetens innehåll, vilken klarhet om så behövs skall uppnås genom att förhandsavgörande inhämtas från EG-domstolen?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Finanzgericht Münster av den 23 februari 2000 i målet mellan Andreas Hoves Internationaler Transport-Service Sàrl och Finanzamt Borken

(Mål C-115/00)

(2000/C 163/21)

Finanzgericht Münster begär genom beslut av den 23 februari 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 27 mars 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Andreas Hoves Internationaler Transport-Service Sàrl och Finanzamt Borken, beträffande följande frågor:

1. Utgör artikel 6 i rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 25 oktober 1993 (EGT L 279, s. 1; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 21) hinder för nationella bestämmelser, enligt vilka fordonskatt påförs vid användning av godstransportfordon som är registrerade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen och för vilka cabotagetillstånd har meddelats i den staten, om de används för cabotagetrafik i Förbundsrepubliken Tyskland och har sina vanliga uppställningsplatser där?
2. Utgör artikel 5 i rådets direktiv 93/89/EEG av den 25 oktober 1993 (EGT L 279, s. 32; svensk specialutgåva, område 7, volym 5, s. 27) hinder, i sådana fall som avses i fråga 1, för en nationell reglering sådan som 1 § första stycket nr 2 andra meningen andra ledet KraftStG jämförd med 1 § första stycket nr 3 KraftStG?

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour d'Appel de Paris, tretttonde avdelningen, i målet mellan Ministère Public och Claude Laguillaumie

(Mål C-116/00)

(2000/C 163/22)

Cour d'appel de Paris begär genom beslut vilket inkom till domstolens kansli den 27 mars 2000 att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Ministère Public och Claude Laguillaumie.

Cour d'appel de Paris, tretttonde avdelningen, begär att domstolen avgör frågan huruvida dekretet av den 1 april 1992 samt de ministeriella kungörelserna av den 12 november 1992 och den 30 augusti 1996 om auktorisation av ECO EMBALLAGE för att, med exklusiv rätt, återvinna andra produkter än glas och läkemedel i Frankrike, är förenliga med principerna som fastställs i artikel 85 i Rom-fördraget (nu artikel 81 EG), artikel 86 i Rom-fördraget (nu artikel 82 EG) direktiv 91/156/EEG⁽¹⁾ av den 18 mars 1991, direktiv 83/189/EEG⁽²⁾ av den 28 mars 1983, artiklarna 30 och 36 i Rom-fördraget (nu artiklarna 28 och 30 EG i ändrad lydelse) samt direktiv 94/62/EG⁽³⁾ av den 20 december 1994.

(1) Rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991 om ändring i direktiv 75/442/EEG om avfall (EGT L 78, s. 32).

(2) Rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 109, s. 8).

(3) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (EGT L 365, s. 10; svensk specialutgåva, område 15, volym 13, s. 266).

Talan mot Republiken Irland väckt den 27 mars 2000 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-117/00)

(2000/C 163/23)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 27 mars 2000 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Irland. Sökanden företräds av juridiske chefsrådgivaren Richard Wainwright, i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Irland, genom att inte ha vidtagit de åtgärder som krävs för att följa artikel 3 i direktiv 79/409/EEG⁽¹⁾ beträffande moripa (*Lagopus lagopus*), artikel 4.4 första meningen i direktiv 79/409/EEG och artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG⁽²⁾ beträffande det särskilda skyddsområdet Owenduff-Nephin Beg Complex, har underlåtit att följa dessa direktiv och att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget,
- förplikta Republiken Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- 1) Underlåtenhet att skydda, bevara och återställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer för moripa

Mot bakgrund av att moripan har identifierats som en av de tolv mest hotade häckande fågelarterna i Irland, moripans beroende av livsmiljöer i kullandskap och på mossar, moripans beroende av ljung, som det är känt påverkas allvarligt av överbetning, behovet av åtgärder för bevarandet av livsmiljöer i kullandskap och på mossar till förmån för moripan, det omfattande problemet med överbetning av får i moripans livsmiljöer i kullandskap och på mossar som uppkom år 1981 och som har fortsatt sedan dess, det förhållandet att åtgärder för att bekämpa denna överbetning har varit ineffektiva, en påvisad väsentlig nedgång i moripans utbredningsområde samt principerna om förebyggande och försiktighet anser kommissionen att Irland har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att säkerställa tillräckligt varierande och stora livsmiljöer för arterna i enlighet med artikel 3 i direktiv 79/409/EEG (fågeldirektivet).

- 2) Skador på det särskilda skyddsområdet Owenduff-Nephin Beg Complex

Såttillvida som Irland har låtit ett problem med överbetning uppkomma i detta område sedan år 1981, skall denna medlemsstat anses ha underlåtit att följa artikel 6.2 i direktiv 92/43/EEG (livsmiljödirektivet) och, innan denna bestämmelse trädde i kraft, artikel 4.4 första meningen i fågeldirektivet. Såvitt Irland förlitar sig på statliga förvärv av egendom, programmet för skydd för landsbygdsmiljön och därmed förenade åtgärder för att skydda detta område, kan denna medlemsstat inte anses ha vidtagit samtliga lämpliga åtgärder med avseende på artikel 6.2 i livsmiljödirektivet. I synnerhet har Irland inte säkerställt att storlekar på fårbesättningarna över hela området är sådana att

livsmiljöerna kan bevaras och erosion förhindras och, dessutom, inte lyckats undvika förstöring av livsmiljöerna som på ett negativt sätt påverkar de arter av vilda fåglar som anges i bilaga I till fågeldirektivet samt de regelbundet förekommande flyttfåglar som finns i området, vars tillbakagång inte har bestritts av de irländska myndigheterna.

(1) Rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, 25.7.1979, s. 1).

(2) Rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (EGT L 206, 22.7.1992, s. 7).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Cour du travail de Mons (åttonde avdelningen) av den 20 mars 2000 i målet mellan Gervais Larsy och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants

(Mål C-118/00)

(2000/C 163/24)

Cour du travail de Mons (åttonde avdelningen) begär genom beslut av den 20 mars 2000, vilket inkom till domstolens kansli den 29 mars 2000, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Gervais Larsy och Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants beträffande följande frågor:

1. Skall artikel 95a.5 i förordning (EEG) nr 1408/71⁽¹⁾ tolkas så att den är tillämplig på en försäkrad egenföretagare som överklagat ett förvaltningsbeslut fattat av den behöriga myndigheten på området för social trygghet för egenföretagare i en medlemsstat i Europeiska unionen, varigenom ett kumulationsförbud (artiklarna 12 och 46) i förordning (EEG) nr 1408/71 har tillämpats och beslutet har bekräftats av den nationella domstolen i den medlemsstat där målet anhängiggjorts och parterna inte har delgetts domen som därför fortfarande kan överklagas, när Europeiska gemenskapernas domstol i en senare dom i ett liknande mål om tolkningen av artiklarna 12 och 46 i denna förordning fastslagit att ett gemenskapsrättsligt kumulationsförbud inte skall tillämpas i ett sådant fall, och den nationella myndigheten för social trygghet för egenföretagare har tillämpat artikel 95a.5 på den försäkrade efter EG-domstolens dom för att ompröva den försäkrades förmåner och det för att artikel 95a.5, som begränsar verkningarna av EG-domstolens dom, skall kunna tillämpas krävs att den försäkrade vid tvist inger en ny ansökan avseende sina förmåner och att det därefter fattas ett nytt beslut?